

РЕШЕНИЕ

№ 19411

гр. София, 10.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 01.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **5440** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от ЗУТ.

Образувано е по жалбата на М. Д. Х. от [населено място], [улица] чрез пълномощника й – адв.Р. – САК, в която се отправя искане за прогласяване на нищожността на отказа на Главния архитект на Столична община, обективиран в писмо изх.№ САГ23-ГР00-2732-1/24.11.2023 г. за даване на разрешение за изработване на проект на ПУП-ПЗП за ПИ 14831.6504.647 по КККР, [населено място], в.з.В. – Г., СО – район „П.“. В условията на алтернативност се отправя искане за обявяване нищожността на т.4 от Заповед № РД-09-50-1203/15.07.2010 г., издадена от Главния архитект на Столична община, която гласи: "До одобряването на подробния устройствен план, в териториалния обхват по т.1 да не се допуска изработване и одобряване на частични подробни устройствени планове – извадки по чл. 133, ал. 1 от ЗУТ", по отношение на имота, собственост на жалбоподателя.

С определение № 9196/19.06.2024 г., влязло в законна сила на 02.08.2024 г. съдът е оставил без разглеждане жалбата на М. Х., в частта й, в която се отправя искане за прогласяване нищожността на отказа на Главния архитект на Столична община, обективиран в писмо изх.№ САГ23-ГР00-2732-1/24.11.2023 г., като производството по делото в посочената част е било прекратено.

Производството е продължило по тази част от жалбата, с която се иска прогласяване нищожността на т.4 от Заповед № РД-09-50-1203/15.07.2010 г., издадена от Главния архитект на Столична община.

В жалбата са наведени доводи за нищожност на оспорения административен акт в неговата т.4, поради противоречие с материалния закон –чл.133, ал.1 от ЗУТ и несъответствие с целта на закона.

В съдебното заседание, проведено по делото жалбоподателят се представлява от пълномощника си -адв. К.– САК. Последният в дадения ход по същество поддържа жалбата, като пледира за обявяване нищожността на процесната заповед в частта по т. 4 от същата и отправя искане за присъждане на направените разноски, за които представя списък.

Ответникът-Главен архитект на Столична община, чрез процесуалния си представител –юрк.М. оспорва основателността на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят М. Д. Х. е собственик на поземлен имот с идентификатор 14831.6504.647, кв.4, местност „вилна зона В.- Г.“ с площ от 741 кв.м.

Установява се от материалите по делото, а и не се оспорва от страните, че посоченият имот попада в териториалния обхват на Заповед № РД-09-50-1203/15.07.2010 г., издадена от Главния архитект на Столична община.

С цитирания административен акт е допуснато изработването на подробен устройствен план – план за регулация и застрояване за местност "Врана- Г.- разширение", в обхват: от юг – местност "Врана- Г.", изток –зеделски земи, север –зеделски път и от запад – [улица]. В т. 2 от посочената заповед е указано проектът да се изработи при спазване на изискванията на нормативната уредба по устройство на територията, предвижданията на Общия устройствен план на Столична община, заданието за проектиране. За неурегулираните части от територията и тези с неприложена първа регулация, проектът да се изпълни по чл.16 ЗУТ. За частите с приложена регулация, в които е невъзможно да се приложи чл.16 ЗУТ, при необходимост да се изработи ИПРЗ. В т.3 на заповедта е посочено, че на основание чл. 135, ал. 6 от ЗУТ се спира прилагането на действащите подробни устройствени планове в териториалния обхват по т. 1.

В т.4 на Заповед № РД-09-50-1203/15.07.2010 г., издадена от Главния архитект на Столична община, която е предмет на оспорване в настоящето производство, е указано до одобряването на подробния устройствен план в териториалния обхват по т. 1 да не се допуска изработване и одобряване на частични подробни устройствени планове и планове-извадки по чл. 133, ал. 1 от ЗУТ.

Със заявление вх. № САГ23-ГР00-2732/20.11.2023 г. М. Д. Х. е отправила искане до Главния архитект на Столична община за даване на разрешение за изработването на проект за ПУП – ПРЗ, план-извадка на основание чл. 133 от ЗУТ за собствения си недвижим имот – ПИ 14831.6504.647.

С писмо изх.№ САГ23-ГР00-2732-1/24.11.2023 г. главният архитект на Столична община е уведомил заявителя Х., че искането за проект за ПРЗ попада в обхвата на ПУП, допуснат със Заповед № РД-09-50-1203/15.07.2010 г., издадена от Главния архитект, изменена със Заповед № РД- 09-50-353/04.06.2013 г. на главния архитект на СО, с която е разширен обхвата на проекта. Посочено е, че съгласно т. 4 от заповедта не се допуска изработване и одобряване на частични подробни устройствени планове

и планове-извадки по чл. 133, ал. 1 от ЗУТ.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и срещу административен акт, който подлежи на съдебно обжалване. Доколкото с нея се иска обявяване на нищожността на т.4 от Заповед РД-09-50-1203/15.07.2010 г., издадена от Главния архитект на Столична община, приложима е разпоредбата на чл. 149, ал. 5 от АПК, която не предвижда ограничение във времето за депозиране на такова искане.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Съгласно т.4 от Заповед РД-09-50-1203/15.07.2010 г., издадена от Главния архитект на Столична община, която именно е предмет на разглеждане в настоящото производство, е разпоредено до одобряването на подробния устройствен план в териториалния обхват по т. 1 да не се допуска изработване и одобряване на частични подробни устройствени планове и планове-извадки по чл. 133, ал.1 от ЗУТ.

Разпоредбата на чл. 133, ал.1 от ЗУТ, приложима към датата на издаването на посочената заповед, предвижда, че в процеса на изработване на подробни устройствени планове инвестиционно проектиране за нови строежи в поземлените имоти може да се разрешава въз основа на подробен устройствен план, който е извадка от изработвания проект за подробен устройствен план. Изработването на план-извадка се разрешава от кмета на общината, от областния управител или от министъра на регионалното развитие и благоустройството. Планът-извадка се съгласува от проектанта на подробния устройствен план. Съгласно чл. 133, ал. 1 действащ към настоящия момент /изм. и доп. - ДВ, бр. 25 от 2019 г. / в процеса на изработване на подробни устройствени планове инвестиционно проектиране за нови строежи в поземлените имоти може да се разрешава въз основа на подробен устройствен план, който е извадка от изработвания проект за подробен устройствен план. Изработването на план-извадка се разрешава от кмета на общината, а в случаите по чл. 124а, ал. 3 и 4 - съответно от областния управител или от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Съгласно чл. 133, ал. 2 от ЗУТ изработването на плана-извадка по ал. 1 се допуска след приемане на предварителния проект за подробен устройствен план от съответния експертен съвет. За разрешените и одобрени план-извадки се уведомява проектантът на проекта на подробен устройствен план. Разпоредбата на чл. 133, ал.3 от ЗУТ предвижда, че по изключение със съгласие на органа, който назначава експертния съвет по устройство на територията, компетентен да приеме проекта за подробен устройствен план, изработването на плана-извадка може да се допусне и преди приемане на предварителния проект по ал.2, когато уличната регулация не подлежи на значителни промени и в обхвата на плана-извадка има съществуващо застрояване, което предопределя начина на проектното застрояване.

Следователно, за да бъдат приложени посочените норми, задължителна предпоставка е да има и да е в процес на изработка проект на ПУП за имотите, които попадат в неговия териториален обхват. Самият законодател е предвидил възможността и хипотезите за изработване на план-извадка, в случай на ПУП в процес на изработване. От страна на ответника в настоящото производство не са представени доказателства на какъв етап от своето изготвяне е допуснатият със Заповед № РД-09-50-1203/15.07.2010 г. на Главния архитект на Столична община ПУП за регулация и режим на застрояване за м. вилна зона „Врана- Г.-разширение“, като не са

наведени и твърдения, че същият е изготвен в цялост и одобрен. В уведомителното писмо до жалбоподателя изх.№ САГ23-ГР00-2732-1/24.11.2023 г. главният архитект на Столична община изрично се позовава на т. 4 от заповедта, според която до одобряване на ПУП в териториалния обхват на т.1 не се допуска изработване и одобряване на частични подробни устройствени планове и планове-извадки по чл. 133, ал. 1 от ЗУТ. Ето защо, настоящият съдебен състав приема, че предпоставката, необходима за приложение на чл. 133 от ЗУТ – наличие на проект на ПУП в процес на изработване за имотите, попадащи в неговия териториален обхват, се е проявила.

Съдържанието на т.4 от Заповед № РД-09-50-1203/15.07.2010 г., издадена от Главния архитект на Столична община, която именно е предмет на разглеждане в настоящото производство, с която е разпоредено до одобряването на подробния устройствен план в териториалния обхват по т.1 да не се допуска изработване и одобряване на частични подробни устройствени планове и планове-извадки по чл. 133, ал. 1 от ЗУТ, изцяло противоречи на посочената норма и предвижда съвършено различни правни последици.

Поради това, по недопустим начин административният орган е издал процесната заповед със съдържанието по т. 4, което изцяло противоречи на законовата разпоредба на чл. 133, ал. 1 от ЗУТ. Липсва каквото и да било основание за издаването на акт с посоченото съдържание.

Целта на чл.133 от ЗУТ е да уреди отношенията по устройство на територията в случай на ПУП в процес на изработване и при наличие на предпоставките, предвидени в чл.133 от ЗУТ, а не да лиши от права заинтересованите лица. Правото на лицата да поискат план-извадка при условията на чл. 133, ал.1 от ЗУТ е законово уредено и не би могло да бъде ограничено с издаването на т. 4 от Заповед № РД-09-50-1203/15.07.2010 г., чието съдържание напълно пренебрегва нормативния ред за отмяна на законова разпоредба и по недопустим начин ограничава права на заинтересованите лица, които са въведени от законодателя.

В АПК не се съдържат изрично формулирани основания за нищожност /с изключение на чл. 173, ал. 2 от АПК/. Теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 от АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени, като порокът трябва да е толкова тежък, че да прави невъзможно и недопустимо оставането на административния акт в правната действителност.

В конкретиката на настоящия казус с оспорената т. 4 на № РД-09-50-1203/15.07.2010 г. главният архитект на Столична община е издал акт, който изцяло противоречи на материалноправната разпоредба на чл. 133, ал.1 от ЗУТ. Същият изобщо е лишен от законова опора, като разпоредените с него правни последици са съвсем противоположни на предвидените в посочената правна норма. Посочените пороци на Заповед № РД-09-50-1203/15.07.2010 г., издадена от главния архитект на Столична община са толкова съществени, че обуславят нищожността на акта изначално, от момента на неговото постановяване, поради което не биха могли да се проявят правните последици, към които е насочен.

По изложените съображения т.4 от Заповед № РД-09-50-1203/15.07.2010 г. следва да бъде прогласена за нищожна по отношение на имотът, собственост на жалбоподателя, попадащ в териториалния обхват на посочения административен акт, а именно ПИ 14831.6504.647.

При този изход на правния спор и с оглед направеното искане за присъждане на

разноски от процесуалния представител на жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати направените по делото съдебни разноски в общ размер на 1810 (хиляда осемстотин и десет) лева, от които 10 (десет) лева държавна такса, както и 1800 (хиляда и осемстотин) лева възнаграждение за заплатен адвокатски хонорар.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд -София град, II отделение, 29 състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНА Заповед № РД-09-50-1203/15.07.2010 г., издадена от Главния архитект на Столична община, В ЧАСТТА по т. 4 "До одобряването на подробния устройствен план, в териториалния обхват по т. 1 да не се допуска изработване и одобряване на частични подробни устройствени планове – извадки по чл. 133, ал. 1 от ЗУТ", ПО ОТНОШЕНИЕ НА ИМОТА (ПИ 14831.6504.647), собственост на М. Д. Х., който попада в териториалния обхват на посочената заповед.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. Д. Х., ЕГН [ЕГН] сумата от 1810 (хиляда осемстотин и десет) лева, представляваща направените хода на производството разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на оспорване в 14-дневен срок от връчването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: